

Панас Якович Рудченко

**Народився Панас Якович Рудченко
1(13) травня 1849року в родині
бухгалтера повітового казначейства
Якова Григоровича Рудченка в
Миргороді.**

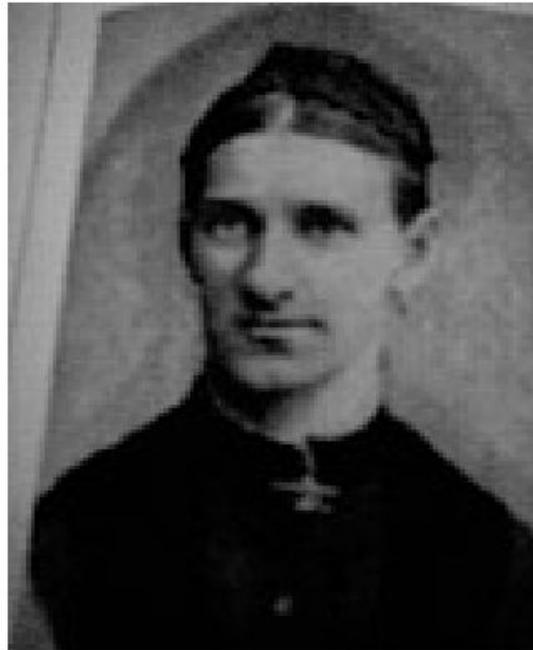
Батьки Панаса Мирного

- Батько Панаса Мирного – Яків Григорович працював спочатку канцеляристом, потім бухгалтером у повітовому казначействі. Мати – Тетяна Яківна Рудченко походила з родини колезького регістратора Гординського.

Брати і сестра

- Крім Панаса Яковича, в сім'ї Рудченків було ще четверо дітей. Сестра – Олександрівна Яківна (1847)
- Брат – Лука Якович (1851-1917)
- Брат – Георгій Якович (1857 – 1877)

Гадяч другої половини 19 ст.

- **Малий Панас, або як його звали тоді Ахванасій, пригадується мені яко хлопчик дуже тихої, лагідної вдачі... держався більше одсторонь; сяде, було, собі над горою і дивиться на той широкий краєвид, що одкривався йому з гори...**

**Будинок у Миргороді, де народився Панас
Якович Рудченко. Фото початку 20 століття**

- **Свої думки Панас звіряв щоденнику. В ньому він скаржився на “тягостное положение”, лихих начальників, задушливу атмосферу царських установ у яких “нема простору, нема свіжості, щоб дихнути на всі груди...”**

Будинок Гадяцького повітового училища, в якому навчався П. Рудченко

- Панас закінчив Гадяцьку повітову школу 1862 року, на цьому його шкільна освіта й закінчилася. Але ж учитися він не перестав - навпаки, він іще з більшою наполегливістю здобував освіту самотужки, перечитував твори українських, російських та світових класиків...**

Кімната в будинку Полтавської казенної палати, в якій працював П. Рудченко

- В рідкі гулящі хвилини обмірковував, викохував і заводив до паперу свої блискучі, правдиві, дійсно життєві образи, далекі, чужі й навіть ворожі своєю суттю до всього навкружного.

**Панас Якович Рудченко з дружиною
Олександрою Шейдеман. 1889р.**

**Одружується з
учителькою музики
Полтавського
інституту шляхетних
дівчат О. М.
Шейдеман.
Переїжджає на нову
квартиру на
Малосадовій вулиці
8- нині вулиця В. Г.
Короленка**

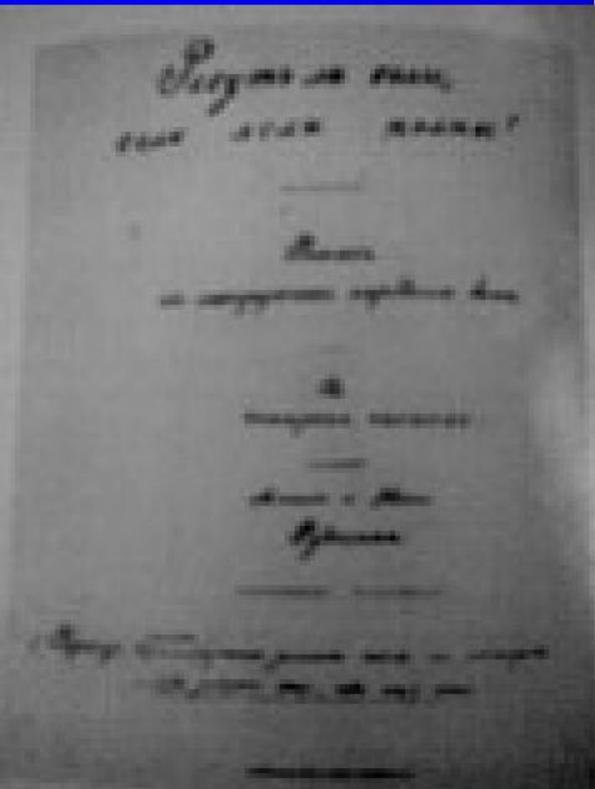
Панас Мирний у родинному колі

**Панас зі
своєю
коханою та
трьома
улюбленими
синами**

ТВОРИ ПАНАСА МИРНОГО

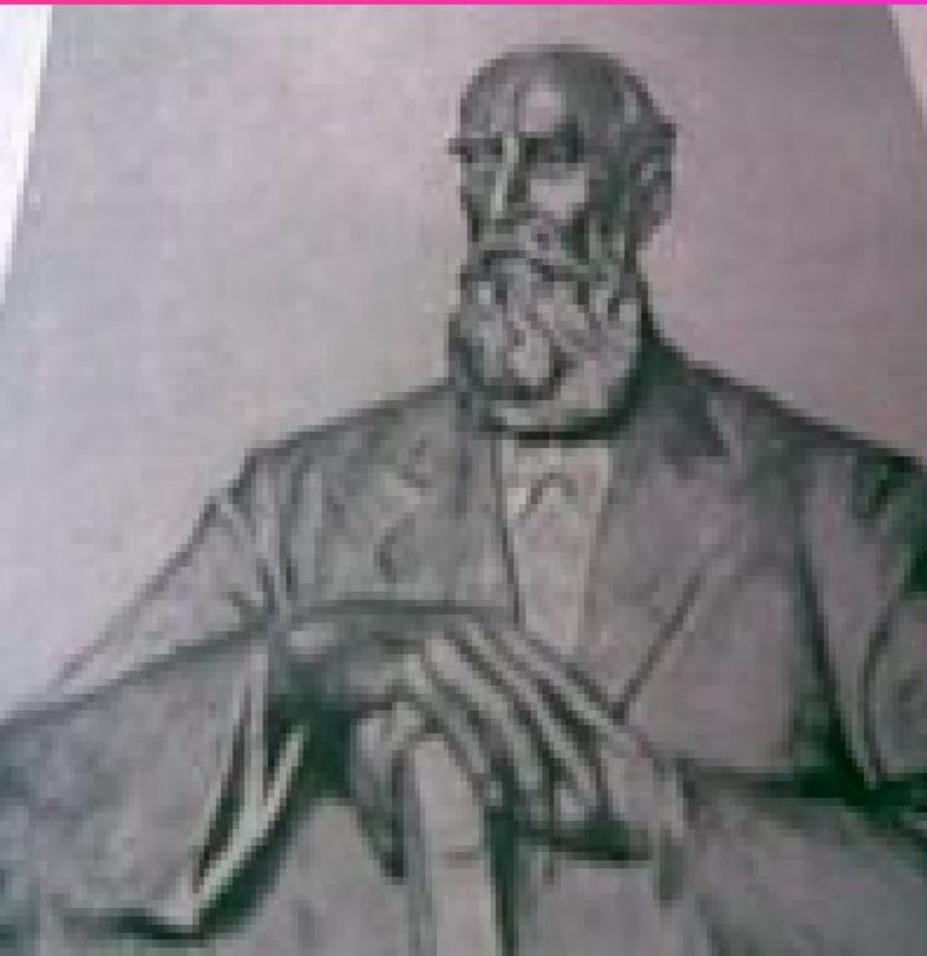
Романи і повісті Панаса Мирного збагатили українську літературу того часу більш масштабним зображенням картин народного життя, великою галереєю образів простих людей з їх винятково багатим емоціональним світом. Зі сторінок його творів постає також ціла галерея колоритних образів гнобителів і експлуататорів різних поколінь!

- Письменник з болем у серці співчуває покривдженим, уславлює боротьбу сміливих. Протестує проти гноблення Орел з оповідання “ Народолюбець ”; шукає правди розорений селянин-бунтар Чіпка в романі “ Хіба ревуть воли, як ясла повні? ”; викриває безчинства земців інтелігент Довбня в романі “ Повія ”.

ПАНАС МИРНИЙ

- Панас Якович був винятково скромною, працьовитою людиною; брав активну участь у громадянському житті. Творчість корифея української прози справила великий вплив на дальший розвиток літератури

- **20 січня 1920 року Панас Мирний тяжко захворів, а 28 січня перестало битися гаряче серце письменника-патріота, який до останнього подиху віддав своє життя любимій Вітчизні. В зимовий ранок 30 січня 1920 року все населення Полтави вийшло проводити в останню путь свого земляка, класика української літератури Панаса Мирного. Поховано його спочатку на старому військовому кладовищі, а в 1936 році прах письменника був перенесений в улюблене ним місце – Зелений Гай!**

**ПЕРЕЙНЯТА ДУХОМ ГУМАНІЗМУ,
ТВОРЧІСТЬ ПАНАСА МИРНОГО
БУЛА ПРИСВЯЧЕНА НАРОДОВІ.
ВОНА ЗІГРІТА ЩИРОЮ МРІЄЮ
ПРО ЩАСТЯ ПРИЙДЕШНІХ
ПОКОЛІНЬ!!!**

БУДИНОК ЛІТЕРАТУРНОЇ ЧАСТИНИ МУЗЕЮ ПАНАСА МИРНОГО

- **МЕМОРІАЛЬНА
ДОШКА НА
БУДИНКУ
ЛІТЕРАТУРНО-
МЕМОРІАЛЬНОГО
МУЗЕЮ ПАНАСА
МИРНОГО. 1974 р.**

